

Hinsides Middelhavet.

Et Blad af mine Rejseoptegnelser.

Constantine.

Faa Steder i hele Verden have gennemgaaet saa mange Omvæltninger som det gamle Numidiens Hovedstad *Cirta*, nu Constantine. Sagnet paastaar, at Byen har udholdt 80 Belejninger. Og naar man ser dens Beliggenhed, kan man kun forundre sig over, at den nogensinde er bleven indtaget. Ved en eller anden frygtelig Naturomvæltning er der blevet sprængt en Klippeø ud af en 2000 Fod høj Bjergkjæde, med hvilken Øen kun hænger sammen paa et enkelt Punkt ved en langsomt skraanende Bjergkam. Og dybt nede i Afgrunden snor Floden Roumel sig som en Kæmpearm om denne Klippeø. Det er naturligt, at de i strategisk Henseende saa dygtige Romere maatte have Øjet aabent for Constantines militære Betydning, og derfor anlagde de her en stærk Fæstning, borede Brønde i Klipperne og byggede storartede Cisterner, som endnu findes. For Byens Renholdelse sørges der endnu den Dag i Dag paa samme simple og praktiske Maade som paa Romernes Tid.

„Andre Steder kaste Ravnene deres Skarn ned paa Menneskene, men her kaste Menneskene deres ned paa Ravnene“, siger et gammelt arabisk Mundheld om Constantine. Dybt nede under Byen svæver nemlig stadig over Roumels Bølger en sort Sky; det er det frivillige Renovationsselskab, til hvilket Indbyggerne uden videre kaste al Slags Urenlighed ned af Klipperne. Takket være denne udmærkede Ordning er Sundhedstilstanden god i *Belad-el-Staona*, Byens arabiske Navn, som baade betyder *den luftige Stad*, *Staden ved Bjergstrømmen* og *Passionernes Stad*. Og dog er her ved Midsommerstid en forfærdelig Varme. Saa utrolig det end lyder, forsikrede man os, at Luftens Varmegrad visse Dage, naar Ørkenvinden suser om Byen, kan stige til 68 Gr. C. *) i Skyggen. Man tænke sig, hvorledes det er, naar alle Gjenstande, der omgive en, ere saa

*) 68 Grader, Celsius, over 54 Grader paa det her i Landet sædvanlig brugte Reamurthermometer.